

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. Jeg finder af disse bestemmelser kun anledning til at nævne to. Biografloven af 1938 indeholder regler om filmcensuren, der jo stadig henhører under justitsministeriet. Under hensyn til den offentlige debat, der i den senere tid har været ført om censurbestemmelserne, er det justitsministerens hensigt at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg til undersøgelse af hele filmcensurproblemet. På denne baggrund må man se bestemmelsen i lovforslagets § 26, hvorefter de nuværende censurbestemmelser fortsat skal være gældende, selv om biografloven af 1938 naturligvis i øvrigt ophæves ved den nye lovs ikrafttræden.

Forslagets § 28 opretholder en række bestemmelser i biografloven af 1938. Det er i henhold til disse bestemmelser pålagt en række bevillingshavere at udrede understøttelser til tidligere bevillingshavere. Jeg har fundet det rigtigt at bibeholde disse understøttelser, men da understøttelserne hviler som en byrde på en tilfældig kreds af bevillingshavere, foreslås det, at de for fremtiden overtages af filmsfonden. For så vidt angår understøttelser til institutioner, vil disse dog efter forslaget bortfalde efter 5 års forløb. Det drejer sig om en årlig merudgift for filmsfonden på ca. 65.000 kr.

Fjernsynets udvikling i de senere år har som bekendt skabt vanskeligheder for biograferhvervet. Antallet af solgte billetter pr. år er gået stærkt tilbage, men det har dog været muligt gennem forhøjelse af billetpriserne at rette situationen så meget op, at man næppe kan tale om en almindelig krise for erhvervet. Man kan vel snarere se sådan på det, at biograferne er midt i en nødvendig tilpasningsproces til de ændrede forhold.

Det er min opfattelse, som også støttes af erfaringerne fra andre lande, at biograferne i det lange løb vil stå sig i konkurrencen. Samtidig med at publikum i mindre grad end før går i biografen blot for at „slå et par timer ihjel“, kan man spore en stigende interesse i brede kredse for filmen som kunst-art. Der er i dag ganske sikkert et større publikum end nogen sinde for de film, der er af høj kunstnerisk kvalitet, og meget tyder på, at filmen derfor i den kommende

tid kan komme til at spille en stedse voksende rolle som kulturfaktor.

Men når der gives nye regler, der berører biografernes forhold, må lovgivningsmagten naturligvis tage fornødent hensyn til den situation, som biograferhvervet befinder sig i, og tilsvarende hensyn må tages til filmsproduktionens vanskeligheder. De love, der her har betydning, er dels biografloven, dels loven om forlystelsesafgifter, der henhører under finansministeriets forretningsområde. I et af finansministeren nedsat udvalg har man arbejdet med en revision af forlystelsesafgiftsloven, og jeg håber, at resultatet af dette udvalgsarbejde i nær fremtid kan forelægges det høje ting, således at de lovgivningsmæssige problemer, der er vitale for de danske biografer og for filmsproduktionen, kan anskues under ét.

I sammenhæng hermed skal jeg til slut understrege, at det ikke er tanken at søge det foreliggende lovforslag gennemført i indeværende folketingsår. Det fremsættes alene med henblik på en førstebehandling og en indledende udvalgsbehandling.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til lov om biografer til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udbygning af Danmarks tekniske højskole og Danmarks ingeniørakademi.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 19) findes i tidenden sp. 5033, udvalgets tilrådsbetænkning i tillæg B. sp. 721).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 98 stemmer mod 2; 22 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.